

IVAN SABOLIĆ (1921 — 1986)

U srijedu, 25. lipnja 1986. god. u Zagrebu je shrvan bolešću preminuo Ivan Sabolić, jedna od prvih ličnosti našeg modernog kiparstva. Pripadao je generaciji hrvatskih stvaračaca koja se formirala nakon rata i bila izložena iskušenjima u periodu kada su intuicija i senzibilnost umjetnika bile podređene zahtjevima društvene prakse.

Ivan Sabolić rođen je 1921. god. u podravskom selu Peterancu nadomak Koprivnice. Nakon završetka Obrtne škole u Zagrebu kreće na Likovnu akademiju gdje studira u klasi profesora Frana Kršinića i Ive Lozice. Specijalku završava kod Antuna Augustinčića. Portretna plastika zauzima najvažnije mjesto unutar njegovoga kiparskog opusa. Galeriju ljudskih likova s kojima se susreće percipira Sabolić ne samo kroz forme već ga intrigira upravo ona duhovna sadržina i unutrašnja snaga koje na svojim portretima želi materijalizirati. Oslobođene, čiste forme, pročišćene do maksimuma i nabijene životom osnovne su karakteristike njegovih portretnih plastika proizašle iz tankočutne psihološke analize svake portretirane ličnosti, jer utiskivanjem pečata osobnosti i duhovnog jedinstva svaki od portreta postaje i pored svoga statičkog i monumentalnog volumena dio stvarnosti.

Egzistirajući negdje na samoj granici figuracije i apstrakcije sve od 1956. god. kada se u potpunosti oslobađa utjecaja Rodina, Sabolić svoje volumene gradi tim reduciranim, do maksimuma pojednostavljenim formama. Jednako kao i u portretnoj plastici malih dimenzija, umjetnik je taj unutrašnji život i estetski moment ostvaren koegzistencijom masa u prostoru udahnuo i figurama većih dimenzija kao i ambijentalnoj plastici.

Ženska figura provlači se kao konstanta kroz njegovo djelo. Zatvoreni volumeni, kontinuiranih obrisnih linija, jednostavnih ploha i površina sa vidljivim tragom umjetnikove ruke stvaraju jedinstven estetski doživljaj intenziviran psihološkom obradom lika ili tipa bez obzira radi li se o ležećem aktu senzualnih, čvrstih formi ili o Podravki koju iz mase materijala izdvaja tek naznačeni volumen marame.

U obnovljenu zgrade stare kapetanije u umjetnikovom rodnom Peterancu prenesen je 1985.

god. najveći broj Sabolićevih djela. Nakon smrti umjetnika sastavni dio fundusa Galerije postali su i vrijedna biblioteka kao i svi umjetnički predmeti koje je ovaj evropski i svjetski putnik brižljivo sakupio tokom svoga života. Ostavivši ih nakon smrti ljubiteljima i poznavateljima umjetnosti ispunio je i onu posljednju prazninu potrebnu za savršenu egzistenciju svakoga umjetničkog djela: život u javnosti, među publikom za koju je i stvoreno.

MUZEJSKI VJESNIK

GLASILO MUZEJSKOG DRUŠTVA SJEVEROZAPADNE HRVATSKE

(Bjelovar, Čakovec, Čazma, Grabrovnica, Kalinovac, Koprivnica, Križevci, Kutina, Trakošćan, Varaždin, Varaždinske Toplice i Virje)

UREDNIŠTVO

Ljerka Albus, Darko Sačić, Mirjana Dučakijević, Magdalena Lončarić, Marina Šimek

Odgovorni urednik: Darko Sačić

Prelom: Uredništvo

Naslovna stranica: Darko Sačić

Fotografija — Davor Putar

Muzejski vjesnik izlazi jedanput godišnje. Rukopise ne honoriramo i ne vraćamo. Glasilo solidarno financiraju muzeji sjeverozapadne Hrvatske.

Za sadržaj priloga odgovaraju autori.

Nakladnik:

Gradski muzej Varaždin

Za nakladnika: Darko Sačić

Tisak: »Zrinski« Čakovec

Broj 10 — Ožujak 1987.

God. X

Naklada 800 komada

Naslovna stranica: S izložbe »40. godina arheoloških istraživanja u sjeverozapadnoj Hrvatskoj«

Prijevod: Željko Grabar, Vid Lončarić, Ljerka Perči, Marina Šimek, Vesna Šimunić

GRADSKI MUZEJ VARAŽDIN
ARHEOLOŠKI ODJEL

15644